

چرا با عنوان عارف ناشناس این کار انجام گیرد؟

شماره پرسش: ۱۲۷۳۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۴/۲۹ ۰۲:۰۰:۲۸

متن پرسش

سلام استاد: لطف خدا سالیانی ست اینجور شدید عقلی و قلبی که اسمی از عرفان و اخلاق و اولیاء خدا می شنوم اول نگاه می کنم ببینم نظرش درباره خمینی کبیر و رهبری چیه، یعنی با وجود انتقاداتم بر وضعیت موجود و حتی گاهی شبهاتم درباره بعضی از رفتارها و کلام های قائل، ملاک دین و ایمان واقعی را نظر و نسبت اون مدعی یا عارف واقعی درباره رهبری می دانم یعنی تبعیت و یا فی الجمله سکوت و تایید تلویحی مثل آقای وحید یا سیستانی یا ... یعنی می فهمم تو صراط هستند یا نه؟ سیمشون وصله یا نه؟ و علم و ذکرشان حجابشان شده یا نه؟ در مورد اون سایت که یکی معرفی کرد و شما فرمودید «چرا وقتی در امور معارف دینی و اخلاق، عالمان ساخته شده و قابل اعتماد را داریم به اموری رجوع کنیم که سخت ابهام برانگیز است؟» که مشخصا منظورتان تاکید بر استفاده از محضر یگانه زمان عبدالله جوادی ست و امثال آن (که البته کم است) من مراجعه کردم با توجه به مختصر سوادم در پی سالیانی مطالعه تفسیر از دیگری و حکمت و عرفان از شما، دیدم حرف خوب زیاد دارن اون عارف ناشناس؛ تاییدات قوی هم بر امام خمینی و قائلنا سیدعلی دارند و در مورد بعضی حرفاشون یجورایی حس کردم با حرفای مرحوم دولابی طرف هستم! شما نهی کردید اما با بررسی اجمالی خلاف شرع ندیدم بلکه به دلم نشست. میشه مثنی که ان شالله با توجه و زیرکی به مطالب می نگرم و بصورت پیش فرض خودم را تسلیم هر حرفی نمی کنم ادامه بدم خواندن آن سایت را تا مشمول این تذکرتان نشوم که "در حالی که خطر این که در دل سخنان خوب معنوی چیزی گفته شود که ممکن است انسان را سرگردان کند، هست"

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتش این ابهام از آن جا برای بنده شکل گرفت که وقتی انسان متدینی وظیفه خود می بیند که سخنان حقی را جهت تذکرات اسلامی اظهار نماید، دیگر چرا با عنوان عارف ناشناس این کار انجام گیرد که مسئولیتی به عهدهی شخص خاصی نباشد؟ مگر این هم یک نوع تقوا به حساب می آید؟ پس چرا امامان معصوم «علیهم السلام» چنین نکردند؟! موفق باشید